

ת"פ 16811/08/19 - מדינת ישראל - פמ"ד ע"י נגד אושר בן אמנון בסט ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א שבט תשפ"ב
23 ינואר 2022

ת"פ 16811-08-19 מדינת ישראל נ' בסט
תיק חיצוני: 513343/2017

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה יריב נועם
אושר בן אמנון בסט ע"י ב"כ עו"ד מוטי נווה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- גניבה, בניגוד לסעיף 383(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");
- מסירת ידיעות כוזבות, בניגוד לסעיף 243 לחוק;
- נסיון לקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא, ביחד עם סעיף 25 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (כא/1), בהן הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, במועד הרלוונטי לכתב האישום, החזיק הנאשם בבעלותו, בשותפות עם ערן אהרון, רכב מסוג משאית מרצדס בצבע לבן, מ.ר. 67-471-32 (להלן: "הרכב").

על הרכב הותקן מערבול בטון אשר שייך לחברת שפיר הנדסה, והושכר לנאשם.

הנאשם, ביום 19.11.2017, או בסמוך לפני כן, קשר קשר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), להוציא את הרכב, יחד עם מערבול הבטון המותקן עליו, לאזור האוטונומיה בעיר חברון, ובכך "להעלים" את הרכב,

בכוונה לרמות את חברת הביטוח בה מבוטח הרכב, ובכוונה לשלול את מערבול הבטון מבעליו שלילת קבע (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, ביום 19.11.2017, בשעה 15:30 או בסמוך לכך, נסע הנאשם לחוצות להב, שם נפגש עם האחר והשניים נסעו למחלף "עמק שרה", כשבמקום זה העביר הנאשם את הרכב, ועליו מערבול הבטון, לידי האחר, על מנת שזה יסיע את הרכב לחברון.

לאחר שהעביר את הרכב, נסע הנאשם בכוחות עצמו לתחנה המרכזית בבאר-שבע.

באותו ערב, במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, נפגש הנאשם עם האחר באזור פארק קרסו. באותו מעמד, השיב האחר את מפתחות הרכב לידי הנאשם, על מנת שזה יוכל להציג מצג שווא בפני חברת הביטוח, לפיו הרכב נגנב.

לאחר האירועים המתוארים לעיל, ביום 20.11.2017, בשעה 09:15, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה בבאר-שבע והגיש תלונה, לפיה הרכב שלו נגנב, זאת בידעו, כי הידיעה על גניבת הרכב כוזבת ובכדי לקבל כספים מחברת הביטוח.

במסגרת חקירתו של הנאשם בחברת הביטוח, הודה הנאשם, בהמשך, הודה בכך גם בחקירתו במשטרה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/1), אשר לא כלל הסכמה עונשית, במסגרתו סוכם, כי הנאשם ישלם פיצוי בסך 50,000 ₪, כאשר על הנאשם להפקיד סך של 10,000 ₪ בקופת בית המשפט, עד למועד שמיעת פרשת העונש.

עוד הוסכם, כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן למבוגרים לענין העונש.

לאחר שנשמעה פרשת העונש, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

לאחר הפנייתו הוברר, כי על הנאשם נגזר עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות במסגרת תיק אחר, והדין נדחה מספר פעמים, עד שיסיים לרצות עונשו והממונה על עבודות השירות בשב"ס תוכל להגיש חוות דעת בענינו.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון והכרעת דין בתיק ת"פ 50796-05-19 (ת/2) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 2.8 גרם וכלים ששימשו לשקילת הסכם, חיתוכו ועטיפתו.

ההגנה הציגה, במעמד שמיעת פרשת העונש, אסופת מסמכים, אותה הגישה במערכת "נט המשפט" מספר ימים לאחר שמיעת פרשת העונש. באסופת המסמכים, אשר לא מוספרה, מצויים מסמכים רפואיים של מר אמנון בסט, אבי הנאשם; תעודה מבית הספר התיכון; תעודת שחרור מהצבא; תעודת הערכה מהצבא; תעודה על סיום לימודי קורס לתיעוד יהלומים; מכתב הערכה ממעסיקו של הנאשם בחברת ש. דוד קרמיקה; אישור על תשלום 10,000 ₪ לפי ההסדר אליו הגיעו הצדדים.

בנוסף, במועד שמיעת פרשת העונש, העידה ההגנה את הגב' מרים בסט, אמו של הנאשם.

בחקירתה הראשית סיפרה, כי כרגע אינה עובדת בשל מצבו הרפואי של בעלה. העדה שיתפה, כי לא היתה מודעת למעשי הנאשם, ואם היתה יודעת על כך, היתה מונעת ממנו לעבור על החוק. לדבריה, המשפחה לא היתה מעורבת בפרשה. עוד הוסיפה, כי המשפחה עורכת מאמצים לוודא שהנאשם בכיוון הנכון. לדבריה, הנאשם הביע נכונות להשתנות, והמשפחה מלווה אותו. העדה שיתפה, כי יש לה 4 ילדים, כולם עובדים, וללא עבר פלילי.

בחקירתה הנגדית, כאשר נשאלה על הסתבכות קודמת של הנאשם עם החוק, השיבה שאינה מודעת לכך. כאשר נשאלה על מצבו הכלכלי השיבה, כי הוא מנסה לחזור לעבודה ולשגרה, ואישרה שיש לנאשם חוב לבנק.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 30, רווק, מתגורר בבית הוריו בעיר דימונה, אינו עובד.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה.

בשנת 2015, סיים הנאשם קורס גמולוגיה. בשנת 2017, סיים הנאשם קורס יזמות והשקעות נדל"ן.

הנאשם תיאר עצמו ללא בעיות התנהגות ומשמעת.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא כנהג משא כבד, ואף קיבל תעודת הערכה על שירותו הצבאי.

לאחר שחרורו מהצבא, עבר להתגורר באילת ועבד שם כ-3 שנים, עד שאביו חלה, ואז חזר לדימונה, בכדי לסייע להוריו.

בהמשך, רכש הנאשם שתי משאיות ומונית, ועבד כעצמאי, עד שנקלע למשבר כלכלי ועבר העבירות נושא תיק זה.

לאחר מכן, מצבו הכלכלי הידרדר עוד יותר, הוא איבד את רכושו וצבר חובות רבים.

בעת עריכת התסקיר, לנאשם לא היו הרשעות קודמות, אך התנהל נגדו הליך פלילי בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, והוא שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן למבוגרים במסגרת טיפול קבוצתי.

הנאשם שלל צריכת סמים ואלכוהול, למעט התנסויות בודדות. בדיקות שתן שמסר בשירות המבחן, נמצאו ללא שרידי סם.

ביחס לעבירות דנן, הודה הנאשם בהן והביע חרטה על התנהלותו.

לדבריו, עם חזרתו לדימונה, רצה להתקדם כעצמאי ורכש משאיות ומונית באופן לא שקול מספיק. כאשר נקלע למשבר כלכלי ולא הצליח לעמוד בהתחייבויותיו, חש חוסר אונים, תסכול ואכזבה, ונכנע ללחץ מצד גורמים שוליים לעבור העבירות.

הנאשם הביע חרטה עמוקה ומסר, כי הוא מבין ששיקול דעתו היה שגוי וכי יכול היה לפתור את הקשיים באמצעות פניה לעזרה.

הנאשם הביע חרטה על פגיעה בחברו, עמו מחזיק בבעלות משותפת במשאית.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן למבוגרים נכונות ורצון להשתלב בטיפול לרכישת כלים שיסייעו לו להתמודד עם מצבי לחץ בעתיד, קבלת החלטות שקולה ונכונה, חיזוק הביטחון העצמי.

שירות המבחן למבוגרים התרשם מאדם ללא דפוסים עברייניים, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אשר עבר העבירה על רקע משבר כלכלי, ללא יכולת וכישורים להתמודד.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה לשתף בבעיות ובמצוקות וכתוצאה מכך, כאשר ניצב בפני החלטות קשות -

פעל באימפולסיביות והתקשה לבחון את התמונה המורכבת וההשלכות האפשריות למעשיו.

הנאשם משולב בהליך טיפולי בגין שתי הסתבכויותיו והביע רצונו להמשיך בהליך הטיפול שהתחיל.

בשקלול גורמי הסיכוי והסיכון, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית - טיפולית, במסגרתה יעמוד הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה, וצו של"צ בהיקף 200 שעות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

תחילה, הודיעה הממונה על עבודות השירות בשב"ס, כי לא ניתן להגיש חוות דעת בענינו של הנאשם, כיוון שהוא מרצה ששה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אשר נגזרו עליו במסגרת התיק ת"פ 50795-05-19 (ת/2), אותם עתיד לסיים לרצות בתאריך 04.11.21.

הדיון נדחה, לצורך בחינת התאמת הנאשם לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות בתיק דנן.

בהודעת עדכון שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות ביום 23.11.21, הודיעה הממונה, כי הנאשם לא התייצב לריצוי עונשו באופן סדיר, ולכן, צפוי לסיים לרצות עונש המאסר בעבודות שירות מתיק ת/2 ביום 03.01.22.

בחוות דעת סופית, אשר הוגשה ביום 10.01.22, נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/3) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של אמון הניתן באזרחים המגישים תלונות במשטרה, בזבז משאבי ציבור בכך שהמשטרה חוקרת תלונות שווא, ובטחון הציבור.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם חותרים תחת קיומה של חברה מתוקנת ופוגעים ברווחה ובכלכלה, תוך פגיעה ישירה בחברות הביטוח ופגיעה רחבה בציבור המבוטחים אשר נאלצים לשאת בתוצאות העבירות הכלכליות בכך שתשלומי הפרמיה גדלים.

התביעה טענה, כי הנאשם אף פגע בקניינו של חברו, עמו חלק בעלות על המשאית, וגזל את רכושו רק בשביל בצע

כס"ף.

התביעה טענה, כי הנאשם אף פגע בקניינה של חברת "שפיר הנדסה", בעלי מערבול הבטון שהותקן על המשאית.

התביעה הדגישה התכנון שקדם למעשי הנאשם, אשר חבר לאדם אחר לצורך "גניבת הרכב" ולאחר שקיבל את המפתחות חזרה לידי, הגיש תלונה במשטרה ובחברת הביטוח בגין הגניבה.

אמנם, עבר הנאשם את העבירות ביחד עם אחרים, אך הנאשם היה זה שהגה את הרעיון והוא בעל האינטרס לקבל הכספים שלא כדין.

התביעה ביקשה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן למבוגרים, שכן, העבירה שעבר הנאשם הפכה "מכת מדינה".

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי - עליון של מתחם הענישה; להטיל עליו מאסר מותנה; וביקשה להתחשב בהסכמת הנאשם לתת פיצוי גבוה ובהתאם לכך, לקבוע את גובה הקנס כנגזרת ישירה מגובה הפיצוי.

ההגנה טענה, כי אין מדובר באדם שחוזר חדשות לבקרים לבית הסוהר, אלא באדם נורמטיבי, שאינו מנהל אורח חיים שולי בדרך כלל.

ההגנה ביקשה לייחס משקל להודאת הנאשם, גם בפני חוקר הביטוח.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לנסיבותיו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי הנאשם מוכן לשלם כל קנס בכדי להשאיר את הפרשה מאחוריו.

בדברו האחרון מסר הנאשם, כי השתלב במעגל העבודה לאחר שעבר העבירות, אך כעת אינו עובד, מכיוון שהוא מסייע בביתו בשל מצבו הרפואי של אביו. לדבריו, כאשר אביו יחלים, ישוב למעגל העבודה ובכוונתו להחזיר חובותיו.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם מלמדות על כשל ערכי עמוק, ולהן מספר פנים של חומרה.

אין המדובר במעשים, אשר נעשו ללא שיקול דעת, ואין גם לקבל, כי מאן דהוא "נקלע" לעבור עבירות מסוג זה. המדובר במעשים הדורשים תכנון מדוקדק מראש, וטמונה בהם אי הגינות כלפי פרטים אחרים, ביניהם שותפו לשעבר של הנאשם; אי הגינות כלפי הציבור; ואף אנטי חברתיות.

המדובר במעשים הפוגעים בכלל הציבור, הן לאור הכבדת הנטל הכלכלי, הרובץ על כלל האוכלוסיה בארץ, בכך שמביאים לעליית פרמיות הביטוח, שכן, חברות הביטוח נאלצות לקחת בחשבון, כי חלק מהתביעות המוגשות להן - הן כוזבות, ובשל כך, נדרשות להקצות משאבים לחקירת התביעות; הן לאור בזוז המשאבים והזמן של גורמי השיטור והחקירה, אשר גם הם נדרשים להקצות משאבים לבירור תלונת השווא, משאבים אשר, מטבע הדברים, באים על חשבון חקירות אחרות, שנפתחו בגין תלונות אמת.

חריגה כה בוטה מהוראות החוק, ואף מהמוסר הבסיסי, המתבטאת בהגשת תלונת שווא - יש בה כדי לפגוע קשות באמון הציבור ברשויות החוק, ובסדרי המשטר והשלטון.

יתרה מכך, לעבירות מסוג זה פוטנציאל לפגיעה בחפים מפשע, שעלול להתעורר חשד כלשהו נגדם (למשל: נצפו בקרבת כלי הרכב המדובר) וימצאו עצמם מובאים לחקירה ואף למעצר, על לא עוול בכפם.

לאחרונה, מוגשים אישומים מסוג זה חדשות לבקרים, והמדובר בתופעה, שניתן להגדירה כ"מכת מדינה" ולפיכך, מצדיקה לשוב ולהחמיר בבקשה.

לשוב ולהחמיר - היות שלפני תקופה שאינה מאוד ארוכה, נגזרו, כדבר שבשגרה, עונשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית, על העוברים עבירות אלה, אך בעשור האחרון, חל מעין פיחות בענישה, שהיה בו כדי להעביר מסר שגוי לציבור, בדבר ההתייחסות למעשים אלה.

לענין רמת הענישה בעבר ראו, ע"פ 7163/04 **תורג'מן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), דברי כב' ס.ג. (כתוארה אז) השופטת ש' דברת:

העבירה בה הורשע המערער הפכה למכת מדינה ולניסיון להשיג 'כסף קל' על ידי הונאת חברות הביטוח, ויש לבער נגע זה. אין בנסיבותיו האישיות של המערער כדי לגבור על האינטרס הציבורי של הטלת מאסר בפועל על עבירות אלה. (ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו ע"פ (באר שבע) 7413/01 **מנטלמכר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם נקבע, גם כן בנסיבות דומות:

אנשים לא מעטים מבקשים להוציא כספים בטענות מרמה מחברות הביטוח, תוך הצגת מצג שרכבם נגנב. הדבר גורם נזק רב לחברות הביטוח, ומטיל גם מעמסה כספית על בעלי כלי הרכב הישרים, הנדרשים לשלם פרמיות גבוהות בשל הסיכונים שחברות הביטוח מקבלות עליהן... יש להעביר מסר ברור לכל אדם המבקש להתעשר על סמך מצגי שווא, כי ימצא עצמו מאחורי סורג ובריח, לאחר שיתפס, גם אם עברו נקי. (ההדגשות אינן במקור).

בכל מקרה, גם על פי רמת הענישה הנוהגת כיום, ככלל, בעבירות מסוג זה, מתבקש להטיל רכיב מאסר כלשהו, ולו גם בעבודות שירות (ראו עפ"ג 33631-02-15 **יוחנן נ' מדינת ישראל**, הרכב אב"ד כב' הנשיא דאז י' אלון).

מתחם הענישה

להלן יובאו פסקי דין המשקפים את מדיניות הענישה הנוהגת:

· עפ"ג 10317-07-21 **טשייב נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - לפי עובדות כתב האישום, בהן הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, סיכמו הנאשמים להונות את חברת הביטוח בכך שהעבירו רכב פרטי - מסחרי קטן, מסוג פיאט דובלו, לשטחי האוטונומיה, דרך מעבר מיתר, תמורת כסף, ולאחר מכן, דיווחו בכזב למשטרה ולחברת הביטוח, כי הרכב נגנב. בית המשפט (כב' ס.ג. לענינים פלייט, השופטת ע' חולתא) גזר על הנאשם 1 עונש מאסר בן 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועל הנאשם 2 עונש מאסר בן 4.5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. בנוסף, נגזרו על כל אחד מהנאשמים מאסר מותנה, פיצוי בסך 10,000 ₪ וקנס בסך 5,000 ₪. ערעורו של הנאשם 1 על גזר דינו - נדחה.

· עפ"ג 53873-12-19 **פרץ נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, קשר הנאשם קשר עם אחר, קטין, על מנת שהאחרון יצית את רכבו הפרטי של הנאשם, בתוך שכונת מגורים, והנאשם ידווח בכזב, שרכבו הוצת על ידי אחרים. בעקבות האמור, אף נעצרו אחרים בפרשה ונחקרו. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשים, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס בסך 25,000 ₪. בשל נסיבות אישיות חריגות שנוצרו לאחר גזר הדין, לפני משורת הדין, ובהסכמת הצדדים, התקבל ערעורו של הנאשם על רכיב המאסר בלבד, ועונש המאסר הומר ל-9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

· עפ"ג 8769-09-15 **סרור נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה והורשע הנאשם, סיכם עם אחר להעביר את רכבו הפרטי לאזור יהודה ושומרון, והודיע בכזב למשטרת ישראל ולחברת הביטוח, כי רכבו נגנב. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; קנס בסך 10,000 ₪; והתחייבות על סך 10,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

· עפ"ג 53035-08-21 **ניסן נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - לפי עובדות כתב האישום, בו הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, סיכם הנאשם עם אחר להונות את חברת הביטוח בכך שהעבירו רכב פרטי מסוג מיצובישי מעבר לשטחי הרשות, דרך מעבר מיתר, תמורת כסף, ולאחר מכן ביקש מאשתו לדווח במשטרה כי

הרכב נגנב, בידעו שמדובר בדיווח כוזב. הנאשם השיב לחברת הביטוח את הכספים שקיבל. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; קנס בסך 10,000 ₪. ערעורו של הנאשם נדחה, לאחר שאימץ המלצת בית המשפט לחזור בו מערעורו.

ת"פ 55458-08-20 **מדינת ישראל נ' לביא ואח'** (פורסם במאגרים) -הנאשמים סיכמו להונות את חברת הביטוח, בכך שהעבירו רכב פרטי מסוג שברולט קרוז מעבר לשטחי הרשות, דרך מעבר חשמונאים בכביש 446, תמורת כסף, והנאשם 1 דיווח למשטרה ולחברת הביטוח אודות גניבת הרכב, בידעו שמדובר בדיווח כוזב. הנאשם 1 קיבל לידיו כספים מחברת הביטוח לאחר דיווח הכזב. בית משפט השלום בראשל"צ קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ועד 13 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪. ערעורו של הנאשם טרם הוכרע.

המקרה שלפנינו חמור באופן משמעותי מהמקרים שהובאו להלן. ראשית - סוג הנכס שנגנב ושלגביו נערך נסיון לרמות את חברת הביטוח - רכב כבד, משאית, עליה מותקן גם מערבל בטון. המדובר בנכסים בשווי רב. בנוסף, מסירת רכב מסוג כזה לנהיגה על ידי מי שאינו מכיר אותו (אין נתונים, האם היה מורשה לנהיגה בו) - כשהמדובר בנהיגה לצורך עברייני ועלול להתפתח מרדף - מקימה סיכון לשלום ציבור עוברי הדרך.

שיקולי חומרה נוספים מעבר למקרים שהובאו לעיל, היתה פגיעה קניינית אמיתית - הן בזכויותיו של השותף לבעלות במשאית, והן בזכויות חברת "שפיר הנדסה" בעלת מערבל הבון - פגיעה שלא הוטבה עד כה, כשגורמים אלה עומדים, נכון להיום, בפני שוקת שבורה, באין יכולת להיפרע על נזקיהם.

הנאשם הגיש תלונת שווא במשטרת ישראל וגרם לבזבוז משאבי היחידה החוקרת ואף חברת הביטוח, כל זאת במטרה להונות את חברת הביטוח.

בגין אירוע זה, ראוי היה לקבוע את מתחם הענישה בין שמונה חדשים מאסר בפועל ועד 16 חודשי מאסר בפועל, ואף לחייב ריצוי מאסר בפועל ממש, בין כתלי בית האסורים.

עם זאת, משבית המשפט אינו משים עצמו קטגור, לא יחמיר מעבר למתחם הענישה אליו עתרה התביעה, הנע בין 4 חודשים, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה בתוך המתחם

פעולות הנאשם, אשר היו בידיו מספר "נקודות יציאה" (הגשת התלונה למשטרת ישראל; הגשת התביעה לחברת הביטוח), בהן היה בידו לחדול ממעשיו - מעידות על כשל ערכי של ממש.

לנאשם הרשעה קודמת, מיום 10.07.19, בגין עבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית.

מנגד, הודה הנאשם באשמה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

בנוסף - הודה בעבירות כבר לפני חוקר חברת הביטוח ולאחר מכן במשטרה.

הפרוגנוזה מטעם שירות המבחן בענינו - חיובית בסך הכל, וניתנה המלצה טיפולית.

בית המשפט לקח בחשבון גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ואף בדברו האחרון של הנאשם.

בנוסף, ייקח בית המשפט בחשבון את חלוף הזמן, במהלכו אין נתונים על הסתבכויות נוספות עם החוק.

בשקלול הנסיבות, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, אם גם לא ברף התחתון ממש.

ראוי היה להטיל גם עיצום כספי משמעותי, וזאת, לנוכח שוויים של הנכסים; משנעברו העבירות מתוך מניע של בצע כסף; לאור המשאבים הציבוריים שהוקצו לשווא, הן במשטרת ישראל והן על ידי חברת הביטוח, עקב מצג השווא מטעמו של הנאשם; כמו גם הנזקים הרחבים יותר שנגרמים בעטיים של מעשים מסוג זה לציבור הכללי.

עם זאת, לאור מצבו הכלכלי של הנאשם, הגם שלא הוצגו אסמכתאות לכך, ולאור הסכמת הנאשם לשלם פיצוי בסך 50,000 ₪, מתוכם כבר שילם סך של 10,000 ₪, יושת קנס שאינו ברף הגבוה ביחס למקרים דומים.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע טענות הצדדים על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בראיות לעונש; שמע דברו האחרון של הנאשם; קרא מכתבו של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, במטה מ.ל.ח - עיריית אילת, בכתובת בית התמר, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 17.04.22 שעה 08:00, במשרד הממונה על

עמוד 10

עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן א' או פרק י"א סימנים ו' - ז', שהיא מסוג פשע;

ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן א' או פרק י"א סימנים ו' - ז', שהיא מסוג עוון;

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 50,000 ₪, כפי שהוסכם בין הצדדים. מששילם הנאשם סך של 10,000 ₪, מורה על פריסת היתרה, בסך 40,000 ₪, ל-10 שיעורים שווים ורצופים, אשר ישולמו החל מיום 15.02.22 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. המאשימה תגיש, בתוך 7 ימים מהיום, פרטי הנפגעים לצורך דיווח הפיצוי.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.
הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ב, 23 ינואר 2022, במעמד הצדדים.